

20 Ιουνίου, 1990

[ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 71/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ουσιώδης χρόνος κατοχής όλων των προβλεπομένων προσόντων.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Παρατυπίες κατά τη σύνταξη — Αγνόηση τμήματος της έκθεσης από την Ε.Δ.Υ. — Πορίσματα της *Αγγυρίδης v. Δημοκρατίας*.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αντίθεσή της προς τα υπηρεσιακά δεδομένα των υποψηφίων — Συνέπειες.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Πότε καθίσταται κρίσιμη.

15 Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους σε Κτηνιατρικό Επιθεωρητή 1ης Τάξεως.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Ορθά η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε ότι ο αιτητής δε διέθετε το πλεονέκτημα κατά τον ουσιώδη χρόνο. Δεν μπορεί να υπάρξει διαφοροποίηση μεταξύ απαραίτητων προσόντων και προσόντων που αποτελούν πλεονέκτημα αναφορικά με τον ουσιώδη χρόνο.

25

2. Είναι επίσης ισχυρισμός του αιτητή ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει, γιατί υπήρξαν παρεμβάσεις εκ μέρους του προσυπογράφοντος χωρίς προσυνηννόηση με τον αξιολογούντα λειτουργό κατά τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων και ότι καμιά αιτιολογία δε δίδεται από τον προσυπογράφοντα για την τροποποίηση στην αξιολόγηση του αξιολογούντος λειτουργού. 5

Το νομικό σημείο που εγείρεται από την πιο πάνω εισήγηση έχει ξεκαθαρισθεί με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380. 10

Ενόψει της θέσης της νομολογίας, ορθά η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη μόνο την αξιολόγηση του αξιολογούντος λειτουργού.

3. Είναι βασική αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος που είναι αντίθετες ή ασύμφωνες με τη γενική εικόνα που παρουσιάζουν οι υπηρεσιακοί φακέλοι και οι φακέλοι των εμπιστευτικών εκθέσεων, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να αποδίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της αντίφασης ή ασυμφωνίας. 15 20

Το Δικαστήριο στην άσκηση του δικαστικού του ελέγχου για την εγκυρότητα της προαγωγής, διερευνά τους λόγους που δίδονται, όταν δίδονται, για τις συστάσεις για να διακριβώσει αν είναι σύμφωνοι με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων. 25

Στην υπό εξέταση υπόθεση, όπως φαίνεται στο πρακτικό της Επιτροπής, δεν μπορεί να λεχθεί ότι η σύσταση του διευθυντή δε συνάδει προς την όλη εικόνα των υποψηφίων όπως προβάλλεται από τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία η ίδια η Επιτροπή αξιολόγησε. 30

4. Έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεων ότι η αρχαιότητα από μόνη της δεν μπορεί να υπερισχύσει. Η διορίζουσα αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κριτηρίων - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - η δε αρχαιότητα μπορεί να κλίνει την πλάστιγγα μόνο αν δύο υποψήφιοι κατά το μάλλον ή ήττον ισοβαθμούν στα δύο πρώτα κριτήρια. Βεβαίως πρέπει να γίνει συνεκτίμηση όλων των κριτηρίων. 35 40

Ο αιτητής δεν υπερετρούσε σε αξία από το ενδιαφερόμενο μέρος και μάλιστα αντίθετα το ενδιαφερόμενο μέρος είχε περιπλέον τη σύσταση του Διευθυντή και γι' αυτό το λόγο η αρχαιότητα από μόνη της δεν μπορούσε ν' αποτελέσει αποφασιστικό κριτήριο. Το

Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψηφίου που προάχθηκε.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Pericleous and Others (1984) 3(A) C.L.R. 577,

10

Αργυρίδης v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380,

Βασιλείου v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005,

15

Papatryphonos v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 1882,

Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,

Καϊττάνης και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294,

20

Christoforou v. Republic (1986) 3(C) C.L.R. 2413,

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

Republic v. Koufettas (1985) 3(C) C.L.R. 1950,

25

Republic v. Haris (1985) 3(A) C.L.R. 106,

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,

30

Smyrnios v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 124,

Republic v. Zachariades (1986) 3(A) C.L.R. 852,

Michael v. Republic (No.1) (1975) 3 C.L.R. 136,

35

Evgeniou v. Republic (1979) 3 C.L.R. 239,

Hadjiioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041.

40 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Κτηνιατρικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης, Κτηνιατρικές

Υπηρεσίες, αντί του αιτητή.

Μ. Τσαγγαρίδης για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 5

Cur. adv. vult.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Με την αίτηση αυτή, ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερομηνίας 8.10.1987, με την οποία προήγαγε τον Τεύκρο Αναξαγόρου - Ενδιαφερόμενο Μέρος - στη θέση Κτηνιατρικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης (Κτηνιατρικές Υπηρεσίες), από 15.10.1987. Τα σχετικά γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:- 10

Ο Γενικός Διευθυντής, Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, με επιστολή του ημερ. 4.8.1986 ζήτησε την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Κτηνιατρικού Επιθεωρητή, 1ης Τάξης, στις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες. 20

Η θέση Κτηνιατρικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης είναι θέση προαγωγής. Η Ε.Δ.Υ. έχοντας υπόψη τις Κανονιστικές Διατάξεις για την σύσταση, της αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, έστειλε μέσω του Γραμματέα της, στις 10.11.1986, στο Διευθυντή Κτηνιατρικών Υπηρεσιών, ως Πρόεδρο της Τμηματικής Επιτροπής, αντίγραφα του καταλόγου των υποψηφίων, για προαγωγή στην πιο πάνω θέση, τους φακέλους εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και αντίγραφα του Σχεδίου Υπηρεσίας. 25 30

Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής διαβίβασε την Έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής ημερ. 1.7.1987, στην Ε.Δ.Υ. και στην οποία σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά τέσσερις υποψηφίους για προαγωγή μεταξύ των οποίων δε συμπεριλαμβάνονταν ο αιτητής. 35

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνεδρία της ημερ. 18.9.1987, με βάση τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και αφού έλαβε υπόψη της όλα τα ενωπιόν της στοιχεία, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα της πλήρωσης της πιο πάνω θέσης σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και όπως κατά την τελική εξέταση λάβει υπόψη της, εκτός από τους τέσσερις υποψηφίους που συστήθηκαν από την Τμηματική και τους Ανδρέα Κηπρια- 40

νού (αιτητή) και Ανδρέα Μίτα, οι οποίοι διαθέτουν υψηλές εμπιστευτικές εκθέσεις και αρχαιότητα έναντι των συστηθέντων.

5 Στη συνεδρίασή της στις 8.10.1985 η Ε.Δ.Υ. αφού άκουσε της
 10 απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή Κτηνιατρικών Υπηρεσιών
 και αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης
 της θέσης, τούς προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκ-
 θέσεις των υποψηφίων και έλαβε υπόψη της τα πόρισματα της
 15 Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και τη σύσταση του Διευ-
 θυντή, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος
 Τεύχος Αναξαγόρου υπερείχε των άλλων υποψηφίων με βάση το
 σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότη-
 τα) και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλό στη
 20 μόνιμη θέση Κτηνιατρικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης από 15.10.87. Η
 15 πιο πάνω προαγωγή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της
 Δημοκρατίας στις 20.11.87 με αριθμό γνωστοποίησης 3512.

20 Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρίθηκε η παρούσα
 προσφυγή.

25 Προβάλλεται ο ισχυρισμός εκ μέρους του δικηγόρου του αι-
 τητή, ότι το εύρημα της Ε.Δ.Υ., να μην καταλογίσει στον αιτητή
 το πλεονέκτημα γιατί κατά την κρίση της δε διέθετε τούτο κατά
 τον ουσιώδη χρόνο, δεν ευσταθεί και συνιστά πλάνη περί τα
 πράγματα και το νόμο.

Τα απαιτούμενα προσόντα που προβλέπονται στο σχετικό
 σχέδιο υπηρεσίας είναι τα πιο κάτω:

- 30 (1) Τριετής τουλάχιστο υπηρεσία στη θέση Κτηνιατρικού Επι-
 θεωρητή 2ης Τάξης/Κτηνιατρικού Επόπτη 2ης Τάξης.
- 35 (2) ακεραιότητα χαρακτήρα, διοικητική και οργανωτική ικα-
 νότητα, υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκρισία.
- (3) Πολύ καλή γνώση της Ελληνικής και καλή γνώση της Αγγ-
 λικής γλώσσας.
- 40 (4) Πιστοποιητικό εκπαίδευσης σ' οποιοδήποτε θέμα που σχε-
 τίζεται με την κτηνιατρική επιστήμη ή με τα καθήκοντα
 της θέσης θα θεωρείται πλεονέκτημα.

Η κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας όσον αφορά το
 πλεονέκτημα, που προβλέπεται στα σχέδια υπηρεσίας, φαίνεται

στο πιο κάτω απόσπασμα, από τα πρακτικά της συνεδρίασης της 8.10.87 και έχει ως εξής:

"Η Επιτροπή υιοθέτησε τις απόψεις του Διευθυντή όσον αφορά το πλεονέκτημα, παρατήρησε όμως ότι ο Κυπριανού δε διέθετε τούτο κατά τον πρώτο ουσιώδη χρόνο και επομένως δεν είναι δυνατό να του λογιστεί για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας." 5

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι ο κρίσιμος ουσιώδης χρόνος που θα έπρεπε να υπάρχει το πλεονέκτημα είναι η 5.6.86, η μέρα που λήφθηκε από την Ε.Δ.Υ. η επιστολή για πλήρωση της θέσης - προαγωγής. Ο αιτητής απόκτησε το σχετικό πιστοποιητικό εκπαίδευσης στις 11.12.86 και το κοινοποίησε στην Ε.Δ.Υ. στις 20.12.86, αρκετούς μήνες δηλ. μετά από τον ουσιώδη χρόνο που θα έπρεπε να το είχε. Προς θεμελίωση του ισχυρισμού του αναφέρθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Republic v. Pericleous* (1984) 3(A) C.L.R. 577. 10 15

Από την άλλη ο δικηγόρος του αιτητή διαφοροποίησε τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης από τα γεγονότα στην υπόθεση *Pericleous* (ανωτέρω), λέγοντας πως η υπόθεση αυτή αναφέρεται σε ουσιώδη χρόνο σε σχέση προς τα απαραίτητα και μόνο προσόντα και δεν αναφέρεται σε προσόντα που αποτελούν πλεονέκτημα και τα οποία η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη κατά το χρόνο που συντελείται η προαγωγή. 20 25

Στην υπόθεση *Pericleous* (ανωτέρω) λέχθηκαν τα πιο κάτω στη σελ. 586:

"With the aforesaid in mind we have considered the issues raised before us very carefully as they are of great importance because of their general application and their consequence to public officers or prospective candidates for public offices and we have come to the conclusion that the first material date at which a candidate must possess the required qualifications in the case of a First Entry and First Entry and Promotion Post, is the last date to the period prescribed in the advertisement for the vacancy by which applications have to be submitted and in respect of Promotion Posts only where no applications are made, inevitably it is the date on which the request for the filling of a vacancy under section 17 of the Law is received by the Commission. These does are the dates on which the substance the administrative process for appointments and promotions by the Commission is set in 30 35 40

5 motion. They are as such impersonal in character and unrelated to the expeditious or delayed action of the appropriate administrative organ concerned with such appointments and promotions and which are fundamental safeguards for good and proper administration. Needless to say that the candidates must continue to possess the required qualifications also on the day the decision to appoint or promote him is made. And we agree on this point with the learned trial Judge."

10 Από τα πιο πάνω είναι φανερό ότι ορθά η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε, ότι ο αιτητής δε διέθετε το πλεονέκτημα κατά τον ουσιώδη χρόνο. Δεν μπορεί κατά την άποψή μου να υπάρξει διαφοροποίηση μεταξύ απαραίτητων προσόντων και προσόντων που αποτελούν πλεονέκτημα αναφορικά με τον ουσιώδη χρόνο.

15 Είναι επίσης ισχυρισμός του αιτητού ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει, γιατί υπήρξαν παρεμβάσεις εκ μέρους του προσυπογράφοντος χωρίς προσυνεννόηση με τον αξιολογούντα λειτουργό κατά τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων και ότι καμιά αιτιολογία δε δίδεται από τον προσυπογράφοντα για την τροποποίηση στην αξιολόγηση του αξιολογούντος λειτουργού.

20 Τα πρακτικά της Συνεδρίασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομηνία 18.9.87 έχουν ως εξής:-

25 "Όσον αφορά της Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο για την υπό πλήρωση κενή θέση, η επιτροπή σημείωσε ότι σε μερικές από αυτές οι Προσυπογράφοντες Λειτουργοί τροποποίησαν την αξιολόγηση των Αξιολογούντων Λειτουργών χωρίς αιτιολογία. Ύστερα από αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε στις περιπτώσεις αυτές να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο, σύμφωνα και με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

30 Συγκεκριμένα, δε λήφθηκαν υπόψη οι τροποποιήσεις των Προσυπογράφοντων Λειτουργών στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Ανδρέα Κυπριανού για το 1981, του Τεύκρου Αναξαγόρου για το 1983, της Αθηνάς Πελεκάνου για το 1981 και το 1984, της Μάρως Χατζηγεωργίου για το 1979 και το 1981, του Δημήτριου Κουνναμά για το 1981, του Χριστάκη Τσίγκου για το 1981, του Κρίτωνα Γεωργίου για το 1980, Της Μαρίας Πάρπα για το 1981 και της Σουζάννας Παπανεοφύτου για το 1981 και το 1983.

Εξάλλου, η Επιτροπή αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις που έκαμε στην Εμπιστευτική Έκθεση του Ανδρέα Κυπριανού για το 1983 ο οικείος Προϊστάμενος, ο οποίος δεν ενέργησε ούτε ως Αξιολογών ούτε ως Προσυπογράφων Λειτουργός.”

5

Το νομικό σημείο που εγείρεται από την πιο πάνω εισήγηση έχει ξακαθαρισθεί με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Υπόθεση Αρ. 23/88, *Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 380, όπου αναφέρονται τα πιο κάτω:

10

“Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η Επιτροπή λανθασμένα αποφάσισε να αγνοήσει τις αντικανονικές τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, γιατί η παρανομία που διαπίστωσε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 678, επεκτείνεται κατά συνέπεια σε ολόκληρη την έκθεση, οπότεν αυτή έπρεπε να αγνοηθεί εξ ολοκλήρου.

15

20

Εφόσον η Ολομέλεια αποφάσισε ότι ήταν παράνομες οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν φυσικό να αγνοηθούν οι παρανομίες και να εξεταστούν οι εμπιστευτικές εκθέσεις όπως είχαν κατά τον ουσιαώδη χρόνο χωρίς τις αλλαγές. Θα ήταν αδιανόητο να αγνοηθούν τελείως όλες οι εκθέσεις και να γίνουν προαγωγές χωρίς εμπιστευτικές εκθέσεις για όλους τους υποψηφίους συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή. Και αν ακόμα αγνοούσε όλες αυτές τις εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες έφεραν αλλοιώσεις, η εικόνα για τους υποψηφίους δε θα άλλαζε και εφόσον η παρατυπία του να δεχθεί της εμπιστευτικές εκθέσεις δεν είναι ουσιαώδης γιατί αναφέρετο σε όλους του υποψηφίους συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή και δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα (βλ. *Ierides v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 165 και την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 728, *Sekkides v. The Republic* που δόθηκε στις 18.9.1988). Ο λόγος απομένως αυτός αποτυγχάνει.”

25

30

35

Για το ίδιο θέμα αναφορά μπορεί να γίνει και στις υποθέσεις *Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005, *Papatriphonos v. The Republic* (1987) 3(C) C.L.R. 1882, και στην απόφαση της Ολομέλειας στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 777 και 780, *Louka v. Savva and Public Service Commission* (1989) 3(A) C.L.R. 672).

40

Η αρχή που διατυπώθηκε στην υπόθεση *Αργυρίδης* (ανωτέρω) έτυχε εφαρμογής από τον κ. Α. Λοΐζου, Πρ., στην υπόθεση *Καϊτιάνη v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294). Αναφορά γίνεται και στην απόφαση *Christoforou v. The Republic* (1986) 3(C) C.L.R. 2413, στη σελ. 2423, στην οποία ο κ. Α. Λοΐζου, Δ., όπως ήταν τότε, είπε:

10 "The respondent Commission went on to say that at the examination of the confidential reports of the candidates it noted that the countersigning officer changed the confidential reports for the year 1983 of the aforementioned candidates. The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason 'it decided to take into consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails."

15 20 Ενόψει της θέσης της νομολογίας, κρίνω πως ορθά η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη μόνο την αξιολόγηση του αξιολογούντος λειτουργού και κατά συνέπεια η σχετική εισήγηση απορρίπτεται.

25 30 Ένας ακόμα ισχυρισμός, που προβάλλεται από το αιτητή, είναι ότι οι συστάσεις του Διευθυντή όπως δόθηκαν για το ενδιαφερόμενο μέρος είναι αποτέλεσμα άνισης μεταχείρισης του αιτητή και είναι επιπλέον αντίθετες και/ή δε δικαιολογούνται από το σύνολο της υπηρεσιακής εικόνας του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους όπως προκύπτει από στάθμιση των νομίμων και αντικειμενικών κριτηρίων ήτοι, αξίας, προσόντων και αρχαιότητας.

35 40 Είναι βασική αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος που είναι αντίθετες ή ασύμφωνες με τη γενική εικόνα που παρουσιάζουν οι υπηρεσιακοί φάκελοι και οι φακέλοι των εμπιστευτικών εκθέσεων, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να αποδίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της αντίφασης ή ασυμφωνίας (Βλ., μεταξύ άλλων *Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, στην σελ. 84, και *Republic v. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950, στη σελ. 1962 (Αποφάσεις Ολομέλειας).

Το Δικαστήριο στην άσκηση του δικαστικού του ελέγχου για την εγκυρότητα της προαγωγής διερευνά τους λόγους που δίδονται, όταν δίδονται για τις συστάσεις για να διακρίβώσει αν είναι

σύμφωνοι με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων (βλ. **Koufettas** (ανωτέρω) και **Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106).

Στην υπό εξέταση υπόθεση, όπως φαίνεται στο πρακτικό της Επιτροπής ημερ. 8.10.1987, Παράρτημα 5, δεν μπορεί να λεχθεί ότι η σύσταση του διευθυντή δε συνάδει προς την όλη εικόνα των υποψηφίων όπως προβάλλεται από τα στοιχεία του φακέλου τα οποία η ίδια η Επιτροπή αξιολόγησε. Είναι δε φανερό ότι η επιτροπή σύγκρινε τους υποψηφίους, έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους και απόδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προσόντα και στην αρχαιότητά τους. 5 10

Εξάλλου ο Διευθυντής, όπως ανέφερε και στη σύστασή του, βασίστηκε στα τρία καθιερωμένα κριτήρια. Όπως φαίνεται από το πιο πάνω πρακτικό, η επιτροπή υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή αφού έκαμε τη δική της έρευνα και σύγκριση των υποψηφίων. 15

Από το περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων και τις παρατηρήσεις που υπάρχουν σχετικά με τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος, η εικόνα που παρουσιάζει το ενδιαφερόμενο μέρος είναι καλύτερη από αυτή του αιτητή. Επίσης το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε και το πλεονέκτημα. 20

Είναι τέλος ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. παράνομα και λανθασμένα παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή. 25

Έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά αποφάσεων ότι η αρχαιότητα από μόνη της δεν μπορεί να υπερισχύσει. Η διορίζουσα αρχή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των κριτηρίων - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - η δε αρχαιότητα μπορεί να κλίνει την πλάστιγγα μόνο αν δύο υποψήφιοι κατά το μάλλον ή όταν ισοβαθμούν μόνο στα δύο πρώτα κριτήρια. Βεβαίως πρέπει να γίνει συνεκτίμηση όλων των κριτηρίων (βλ. **Costas D. Partellides v. Republic** (1969) 3 C.L.R. 480, **Smyrnios v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 124, **Republic v. Zachariades** (1986) 3 C.L.R. 852). 30 35

Ο αιτητής δεν υπερερούσε σε αξία από το ενδιαφερόμενο μέρος και μάλιστα αντίθετα το ενδιαφερόμενο μέρος είχε περιπλέον τη σύσταση του Διευθυντή και γι' αυτό το λόγο η αρχαιότητα από μόνη της δεν μπορούσε ν' αποτελέσει αποφασιστικό κριτήριο. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψηφίου που προάχθηκε (βλ. **Niki Michael v. Republic (No.1)** (1975) 3 C.L.R. 136, **Evgeniou** 40

ν. *Republic* (1979) 3 C.L.R. 239, *HadjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041).

5 Το Δικαστήριο εξέτασε με προσοχή τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή σε σχέση με όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του και κατέληξε ότι ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

10 Η προσβαλλόμενη προαγωγή ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή, η οποία άσκησε τη διακριτική της εξουσία σύμφωνα με το νόμο.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν κάμνω καμιά διαταγή για έξοδα.

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*